

Školstvo pripadnika nacionalnih manjina u Hrvatskoj – primjer Slovaka u Slavoniji¹¹⁵

Izvorni znanstveni rad

Filip Škiljan

Institut za istraživanje migracija
Trg Stjepana Radića 3, Zagreb
filip.skiljan@imin.hr

Kristian Lewis

Institut za hrvatski jezik
Ulica Republike Austrije 16, Zagreb
klewis@ihjj.hr

Sandra Kralj Vukšić

Slovački centar za kulturu Našice
Ulica braće Radića 68, Našice
kraljsandra@yahoo.com

Sažetak

Autori u radu donose osnovne podatke o rasprostranjenosti slovačke nacionalne manjine i povijesti Slovaka u Hrvatskoj. Također daju i kratak povijesni pregled školstva slovačke nacionalne manjine u Hrvatskoj. Potom se bave pitanjima učenja materinskoga jezika po modelu C slovačke nacionalne manjine u Hrvatskoj. Slovački se jezik poučava u više osnovnoškolskih ustanova u Slavoniji, a autori su na temelju polustrukturiranih dubinskih intervjua s učiteljima, učiteljicama i roditeljima uspjeli donijeti zaključke o tome kolika je važnost poučavanja manjinskoga jezika, odnosno koliko su jezik i kultura važni za očuvanje identiteta slovačke nacionalne manjine u Hrvatskoj. Slovački se jezik u Slavoniji poučava u Jakšiću, Banovoj Jaruzi, Međuriću, Jelisavcu, Josipovcu Punitovačkom, Jurjevcu Punitovačkom, Našicama, Markovcu Našičkom, Novoj Bukovici, Miljevcima, Iloku, Lipovljanima, Piljenicama, Višnjevcu, Požegi, Bibinjama i Šibeniku. Autori usto raspravljaju o broju pripadnika slovačke nacionalne manjine, odnosno učenika koji pohađaju nastavu po modelu C te o razlozima asimilacije i etnomimikrije kod mlađih pripadnika slovačke nacionalne manjine.

Gljučne riječi: Slovaci; školstvo; nacionalne manjine; Slavonija; Hrvatska; materinski jezik

¹¹⁵ Ovaj je rad napisan u okviru projekta *Repozitorij nacionalnomanjinskih jezika u Hrvatskoj* (RENA), koji financira Europska unija – NextGenerationEU. Za iznesene stavove i mišljenja odgovorni su samo autori te ti stavovi ne odražavaju nužno službena stajališta Europske unije ili Europske komisije. Ni Europska unija ni Europska komisija ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Schooling of members of national minorities in Croatia - the example of Slovaks in Slavonia

Abstract

In this paper, the authors provide basic information about the distribution of the Slovak national minority and the history of Slovaks in Croatia. They also provide a brief historical overview regarding the education of the Slovak national minority in Croatia. Furthermore, the issues of education according to the C model of the Slovak national minority in Croatia have been addressed. The Slovak language is taught in several primary schools in Slavonia, and based on semi-structured in-depth interviews with teachers and parents, the authors were able to draw conclusions about the importance of teaching the minority language, i.e. how important language and culture are for preserving the identity of the Slovak national minority in Croatia. The Slovak language is taught in Slavonia in Jakšić, Banova Jaruga, Međurić, Jelisavac, Josipovac Punitovački, Jurjevac Punitovački, Našice, Markovac Našički, Nova Bukovica, Miljevci, Ilok, Lipovljani, Piljenice, and Višnjevac. In addition, the authors discuss the number of members of the Slovak national minority, i.e. students who attend classes according to the C model, and the reasons for assimilation and ethnomimicry among younger members of the Slovak national minority.

Key words: Slovaks; educational system; national minorities; Slavonia; Croatia; mother tongue

1. Uvod – povijesni okvir i doseljavanje Slovaka na prostor današnje Hrvatske

Nakon Velikog bečkog rata između Osmanskog Carstva i Habsburške Monarhije (1683.-1699.) koji je završio mirom u Srijemskim Karlovcima 1699. godine prostor između Save i Drave ostao je vrlo slabo naseljen. Austrijske su vlasti nakon toga rata poduzele ciljano naseljavanje Slavonije u više etapa i iz više različitih područja tadašnje Habsburške Monarhije. Tako su na područje Slavonije nastanjeni Nijemci, Česi, Mađari, Slovaci, Rusini, Srbi i Poljaci. Istodobno je nastanjivano i područje susjedne Vojvodine, koja je također bila vrlo slabo napućena. Polovicom 18. stoljeća na prostor Bačke doseljavaju se Slovaci u Selenču, a od tamo se 1769. godine sele u Staru Pazovu. U Staroj im je Pazovi odobreno da podignu evangeličku bogomolju s time da se nije smjela razlikovati od ostalih kuća u naselju. Budući da su po vjeroispovijesti Slovaci u Staroj Pazovi bili evangelici, đakovački biskup žalio se Kraljevinskom vijeću da se ondje ne smiju naseljavati oni koji nisu katoličke vjeroispovijesti. Aktom o vjerskoj toleranciji među kršćanskim vjerama iz 1781. kojeg je donio Josipa

II. omogućeno je Slovcima slobodno naseljavanje na tome području, pa su uskoro činili većinsko stanovništvo u Staroj Pazovi.

Slovaci u Hrvatskoj borave od 18. stoljeća (Gavrilović 1973: 63–68). Na područje Srijema doseljavaju se 1834., o čemu svjedoči jedna ulica u Iloku koja se već tada nazivala „totski sokak”. Ovi su Slovaci bili rimokatolici jer je u to vrijeme bilo zabranjeno naseljavanje evangelika u ovim krajevima. Prema matičnim knjigama rođenih, vjenčanih i umrlih Slovaka je bilo i prije na ovom području s obzirom na to da se još u 18. stoljeću javljaju brojna slovačka prezimena. Tek 1859. izdan je carski patent kojim je omogućeno evangelicima naseljavanje u Trojednoj Kraljevini (izuzev Stare Pazove, u koju su još 90 godina prije naseljeni uz dozvolu carice Marije Terezije) (Carski patent od 1. rujna 1859. Zemaljsko-vladni list za kraljevine Hrvatsku i Slavoniju, 1859.) Tako se Slovaci evangelici u većem broju doseljavaju na područje Iloka iz susjedne Bačke, gdje su mogli kupiti zemlju mnogo jeftinije nego u Bačkoj. Bogatiji su nastanjeni u Donjem gradu, a siromašniji na vincilirskim imanjima, poslije selima, u okolici Iloka (Radoš i Skandala). Slovaci su u Iloku imali i školu od 1864. godine. U Iloku su Slovaci imali i brojne udruge, a među ostalima Udrugu srednjoškolske mladeži, Društvo slovačkih akademika „Ljudevit Štur”, Čitalačko društvo, Slovačku čitaonicu i Slovačko kulturno-umjetničko društvo „Ljudevit Štur” (prema Kuric 2002; Kuric i Mudroch 2011; Bartalska, Benža i sur. 2002; Kučerova 2005: 170–193; Kuric i Baksa 2007: 106–113, 157–159). U Iloku od 1929. godine djeluje i Slovačka evangelička crkva augsburške vjeroispovijesti (Dugački 2013: 64). Na područje obližnjih Soljana, u zapadnom Srijemu u županjskoj Posavini, Slovaci se doseljavaju krajem 19. stoljeća. Ti su Slovaci u najvećoj mjeri bili evangelici. U Soljane su došli izravnim seobama iz Slovačke, ali i iz susjedne Bačke iz sela Pivnice (Lunka 2011: 324–329; Bartalska, Benža i sur. 2002; Kuric i Baksa 2007: 163–165). Slovaci su se naselili i u selo Komletince kod Vinkovaca nakon 1918. godine iz Bačke i iz srijemskih naselja nedaleko od Iloka (Strešnjak i Kuric 2006).

Prvi Slovaci na područje Slavonije naseljavaju se u Martin nedaleko od Našica još sredinom 18. stoljeća i tada ih je moglo doći između 50 i 60, a zatim se doseljavaju u Ledenik 1810. godine (Kučerova 2005: 63–65). Nešto kasnije, 1835., nastanjena su mjesta Miljevci kod Slatine, a zatim oko 1850. Podrumine, Zokov Gaj, Duga Međa, Petrovo Polje, Slavonske Bare i Čačinci kod Orahovice (Dorčak i Kuric 2011). Čini se da je najmnogoljudniji bio Zokov Gaj, koji je nastao između 1850. i 1855. godine. Mnogo intenzivnija naseljavanja Slovaka uslijedila su u drugoj polovici 19. stoljeća kada je Ladislav Pejačević na svoje posjede nastanio doseljenike iz današnje Slovačke. O doseljavanju Slovaka na ta područja postoje tradicijske priče kod lokalnog stanovništva u kojima se ističe da je bila riječ o tzv. lančanim migracijama. Naime, najprije se iseljavao muški član obitelji, a poslije su dolazili drugi članovi. Prema tim pričama dio puta Slovaci su prolazili rijekom, a onda su se na utoku Drave u Dunav raspoređivali po slavonskim naseljima. Iz Kysuca su se doselili Slovaci u Markovac (1877.). Čini se da im je ondje glavni posao bio rušenje stabala kako bi raskrčili zemlju i osnovali naselje. Zemlju su uzimali od grofa Pejačevića u najam, a kada je kroz

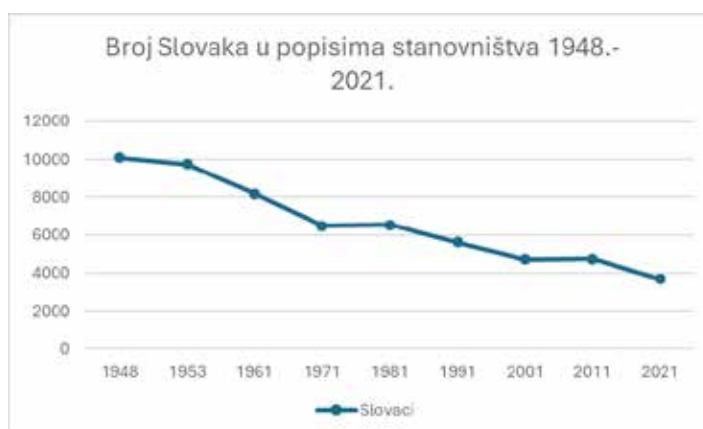
Markovac prošla željeznica koja je povezivala Pleternicu i Osijek, naselje je postalo značajno središte toga dijela našičkog kraja (Bartalska, Benža i sur. 2002; Kučerova 2005: 71–78; Baksa 2002). U obližnji Jelisavac Slovaci su se nastanili tek 1889. godine. Doseljeni Slovaci bili su iz Bistrice i Zborova, a uz njih su u naselju smješteni i Poljaci iz Galicije, kojih je bilo manje. Ladislav Pejačević na području Jelisavca podijelio je 110 jutara zemlje za 80 doseljenih obitelji (Kučerova 2005: 78–85; Brnjik 2007; Bartalska, Benža i sur. 2002). Osim u Jelisavac, koji je ime dobio po prerano preminuloj grofovoj kćeri Elizabeti, Slovaci su u okolici Našica nastanjeni i u Razbojište, Ostrošince i Bračevce, ali su vrlo brzo asimilirani. U okolici Đakova Slovaci su nastanjeni u Josipovac i Jurjevac. Oni su u Josipovac pristigli 1881., a u Jurjevac 1882. godine (Kučerova 2005: 88–99; Kuric 2006; Bartalska, Benža i sur. 2002).

U zapadnu Slavoniju Slovaci su pristigli 1883. godine kada su prvi doselili u Lipovljane. Međutim, najveći broj Slovaka u Lipovljane stiže između 1900. i 1910. Većina njih stiže iz Prievidze (Hudec i Kuric 2006; Kučerova 2005: 135–144). Istovremeno su se naselili i Slovaci u selo Međurić u Moslavini. Slovaci evangelici smjestili su se u Antunovcu kod Pakraca, a manje su se skupine doselile i u Pakračku Poljanu, Gaj i Kukunjevac (Kučerova 2005: 144–158). U Požeštinu Slovaci se doseljavaju između 1900. i 1910. godine, osobito u kraj oko Jakšića i Čaglina. Najveći broj Slovaka živio je u mjestima Čaglin, Jakšić, Zdenkovac, Kneževac, Tominovac, Graberje, Ruševo, Ramanovci i Migalovci (Kučerova 2005: 103–132).

Tablica 1. Slovaci u popisima stanovništva u Hrvatskoj 1948.–2021.¹¹⁶

	1948.	1953.	1961.	1971.	1981.	1991.	2001.	2011.	2021.
Slovaci	10097	9750	8182	6482	6533	5606	4712	4753	3688

Graf1. Slovaci u popisima stanovništva u Hrvatskoj 1948.–2021.

¹¹⁶ O popisima vidi najbolje u Škiljan, Kralj Vukšić 2015.

2. Kratak povijesni pregled školstva Slovaka u Hrvatskoj

Iako su mnogobrojne manjinske škole postojale i u vrijeme Austro-Ugarske, jedina slovačka škola koja je postojala u to vrijeme bila je ona u Iloku. U Iloku je slovačka škola djelovala do 1864. do 1905. godine kao slovačka crkvena evangelička škola. Od 1905. do 1922. nastava je bila održavana na hrvatskom jeziku, a od 1922. otvorena je ponovno dvogodišnja škola na slovačkom jeziku, koja je ubrzo postala osmogodišnja škola i potrajala do 1957. godine, kad je zatvorena. U vrijeme Kraljevine Jugoslavije bilo je više škola u kojima se podučavao slovački jezik. Od 1935. godine slovački se jezik uči u školi u Markovcu. U Jelisavcu škola je otvorena 1901., ali se slovački jezik poučava tek od 1936. godine. Zapisi o školi u Josipovcu datiraju iz 1869. godine, no ovdje nikada nije djelovala slovačka škola, tek učenje slovačkog jezika kao predmet, kako je to i danas. U Jurjevcu Punitovačkom su djecu, u vrijeme kada nije bila obveza pohađati školu, učili pismeni mještani u svojim domovima ili kasnije u društvenom domu.

U Lipovljanima je 1932. godine osnovan slovački razred u kojem se slovački jezik učio do 1939. godine. Dakle, u većini naselja sa slovačkim stanovništvom nastava je na slovačkom organizirana tridesetih godina dvadesetog stoljeća, ali je prekinuta tijekom Drugog svjetskog rata.¹¹⁷ U naseljima Zokov Gaj, Miljevci, Jakšić i Međurić u međuratnom periodu nije bilo mogućnosti učenja slovačkog jezika. U međuratnom periodu najveći je problem predstavljao nedostatak udžbenika na slovačkom jeziku, kao i slovačkih učitelja. Međutim, od 1919. godine pripadnici slovačke nacionalne manjine imali su mogućnost nastavka školovanja na slovačkom u slovačkoj gimnaziji u Bačkom Petrovcu.

Organizirano školstvo vezano uz slovačku nacionalnu manjinu počelo je tek u relativno kasnom razdoblju socijalizma. Nacionalnomanjinske škole u tome su razdoblju nailazile na velike probleme. Ponajprije, postojao je problem oko nastavnog programa za nacionalnomanjinske škole. Tako su do 1948. Slovaci i Česi radili po udžbenicima iz svoje matične zemlje. Već godine 1948. na području Hrvatske bilo je 50 nacionalnomanjinskih osnovnih škola s 4718 učenika u 164 razreda, a u njima je nastavu održavalo 125 učitelja.¹¹⁸ U kasnijem periodu socijalizma Socijalistička Republika (dalje SR) Hrvatska je i dalje jamčila pripadnicima „narodnosti” da imaju pravo školovanja na materinskom jeziku. U SR Hrvatskoj na snazi je bio model dvojezičnog obrazovanja koji se zasnivao na učenju materinskog jezika i ekstenzivnom učenju drugog jezika (odnosno jezika društvene sredine) te na učenju kulturnih i društvenih sadržaja koji su se dodavali u druge predmete (poput povijesti, zemljopisa, likovne i glazbene kulture). Ako nije bilo moguće organizirati obrazovanje na materinskom jeziku, mogao se ipak njegovati materinski jezik i kultura prema po-

117 Podaci o pojedinim školama i osnivanju tih škola preuzeti su iz Kuric 2018. O školama također vidi i u Dugački 2013.

118 Slovaci su imali tri škole – u Našicama, Iloku i Lipovljanima – sa 227 učenika i pet učitelja (Spehnjak 2002: 184–186).

sebnom programu. U SR Hrvatskoj potkraj sedamdesetih godina 20. stoljeća bio je organiziran odgoj i obrazovanje na materinskom jeziku za pripadnike mađarske, češke, talijanske, slovačke, rusinske i ukrajinske narodnosti. Slovaci su u prvom razdoblju socijalističke Jugoslavije imali nastavu na slovačkom jeziku u školi u Iloku s 45 učenika.¹¹⁹ Slovačka škola u Iloku funkcionirala je do 1957. godine, kada je administrativno ukinuta. No, i nadalje su slovačka djeca mogla pohađati nastavu od prvog do četvrtog razreda na slovačkom jeziku. Slovačka su djeca u Iloku u višim razredima mogla pohađati slovački jezik kao izborni predmet od školske 1976./1977. godine.¹²⁰ Nastava fakultativnog njegovanja materinskog jezika odvijala se krajem osamdesetih godina 20. stoljeća još u tri škole osim u Iloku, a nastavu je polazilo 277 učenika. Jedna od tih škola bila je i ona u Josipovcu, gdje je od 1977./1978. organizirano fakultativno učenje slovačkog jezika dva sata tjedno (Kuric 2006: 13). Na isti način organizirano je učenje slovačkog jezika od 1975./1976. u Markovcu kod Našica (Bartalska, Benža i sur. 2002: 104) i u Jelisavcu od školske 1973./1974. godine (Bartalska, Benža i sur. 2002: 103). Nakon završene osnovne škole u kojoj su pohađali slovački kao izborni predmet neki su se učenici odlučivali upisati slovačku gimnaziju u obližnjem Bačkom Petrovcu (Kuric 2002: 44–46). U vrijeme Domovinskog rata slovački jezik poučavao se na okupiranom području u Iloku i Radošu te na teritoriju pod kontrolom hrvatskih snaga u Jelisavcu, Josipovcu i Markovcu.

3. Školovanje na slovačkom jeziku prema modelu C u Republici Hrvatskoj – osnovni podaci

Nakon uspostave neovisne Hrvatske promijenili su se školski programi. Ustavnim i zakonskim propisima u demokratskom društvu normirano je obrazovanje nacionalnih manjina. U obrazovanju osnovnoškolaca i srednjoškolaca postoje tri modela obrazovanja za pripadnike nacionalnih manjina: A, B i C. Pripadnici nacionalnih manjina ostvaruju pravo na odgoj i obrazovanje na jeziku i pismu nacionalnih manjina na temelju Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, 56/1990., 135/1997., 8/1998., 113/2000., 124/2000., 28/2001., 41/2001., 55/2001., 76/2010., 85/2010., 5/2014.), Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina (Narodne novine, 155/2002., 47/2010., 80/2010., 93/2011., 93/2011.) i Zakona o obrazovanju na jeziku i pismu nacionalnih manjina (Narodne novine, 51/2000., 56/2000.).¹²¹ Slovaci u Hrvatskoj u svojim školama održavaju nastavu prema modelu C. Model C je oblik nastave za nacionalne

119 Podaci o broju učenika navode se prema Domini 1990: 100–101.

120 Osim u Iloku slovačka narodna škola djelovala je i u Radošu od školske 1947./1948. godine. Kuric i Mudroch (2011: 66) navode kako je početkom šezdesetih godina 20. stoljeća bilo sve više djece koja nisu razumjela slovački jezik, pa ih je više padalo razrede. Roditelji nisu bili zadovoljni s time, pa su tražili od uprave škole da njihova djeca polaze nastavu na hrvatskom jeziku. U školskoj 1963./1964. godini, prema zapisima Matične knjige, posebno su upisivana djeca koja su išla na nastavu na slovačkom jeziku, a posebno djeca za nastavu na hrvatskom jeziku.

121 O ovim zakonima najbolje vidi u Tatalović 2023. Vidi također i Pap, Omazić 2021.

manjine u kojemu se nastava izvodi na hrvatskom jeziku uz dodatnih dva do pet sati tjedno učenja slovačkog jezika.

Prema podacima u školskoj 2023./2024. godini nastava na slovačkom jeziku po modelu C izvodi se u 84 razredna odjela u osnovnim školama, a nastavu pohađa 355 učenika. U srednjoj školi u Gimnaziji u Požegi nastavu pohađa 14 učenika u šest razrednih odjela. Nastava slovačkog jezika po modelu C organizirana je u osnovnim školama u ovim naseljima: Jakšić (10 učenika), Banova Jaruga (četiri učenika), Međurić (dva učenika), Jelisavac (82 učenika), Josipovac Punitovački (62 učenika), Jurjevac Punitovački (13 učenika), Lipovljani (28 učenika), Našice (57 učenika), Markovac Našički (33 učenika), Nova Bukovica (12 učenika), Miljevci (šest učenika), Ilok (29 učenika), Piljenice (četiri učenika), Bibinje (osam učenika), Višnjevac – Osijek (dva učenika) i Šibenik (tri učenika). Dakle, vidljivo je da je najveći broj učenika upravo u sredinama u kojima su Slovaci većinsko stanovništvo, odnosno ondje gdje su njihove tradicionalne sredine. O detaljnoj strukturi i intenzitetu pohađanja nastave njegovanja slovačkog jezika i kulture prema modelu C kroz školske godine iznijet ćemo podatke u sljedećim poglavljima.

4. Polustrukturirani intervjui s učiteljima slovačkog jezika – rezultati

Kako bismo školstvo pripadnika slovačke nacionalne manjine sagledali iz različitih perspektiva i otkrili procese ključne za njegovo održavanje i oblikovanje, za potrebe ovog istraživanja odabrali smo učitelje slovačkog jezika po modelu C, vrlo angažiranih aktera u zajednici. Istraživanje metodom intervjua/razgovora s ispitanicima vodilo se u kontroliranim, unaprijed organiziranim uvjetima u Slovačkom centru za kulturu Našice. Intervjui su vođeni unutar fokus-grupe koja se sastojala od osam osoba. Pitanja su obuhvaćala različite aspekte identiteta: od pitanja vezanih uz sjećanje o doseljavanju Slovaka u Slavoniju, preko čuvanja jezika, broja učenika u školama, čuvanja nacionalnog identiteta djece, do Matice slovačke, veza sa Slovačkom, udžbenika slovačkog jezika prema modelu C te interesa djece za pojedine teme povezane sa slovačkim jezikom, kulturom i širom zajednicom.

Upotrijebljena je metoda fokus-grupe zato što se na taj način mogu obuhvatiti različiti faktori poput osobnih iskustava naših sugovornika i njihovih učenika. Ispitanici su dobrovoljno, s visokim stupnjem zainteresiranosti i povjerenja, pristupili istraživačima. Istraživači su preuzeli ulogu onih koji slušaju i čuju što ispitanici govore, smatraju važnim, bitnim i na koji način se predstavljaju te žele biti predstavljeni. U razgovorima su sudjelovali Jelena Dejanović, savjetnica za slovački jezik i profesorica u osnovnim školama u Lipovljanima, Piljenicama, Banovoj Jarugi i Međuriću; Ana Marošević, nastavnica slovačkog jezika u Našicama i Markovcu Našičkom; Miluška Fabry Nemet, profesorica slovačkog jezika u Iloku; Dora Bošković, profesorica slovačkog jezika u Osnovnoj školi u Jakšiću i u Gimnaziji u Požegi; Boženka Dasović, profesorica slovačkog jezika u osnovnim školama u Josipovcu

Punitovačkom i u Jurjevcu Punitovačkom te Josip Kvasnovski, profesor slovačkog jezika u Osnovnoj školi u Višnjevcu. Uz njih nastavu slovačkog jezika održavaju i Dominik Rajačić u osnovnim školama u Novoj Bukovici i Miljevcima, Maja Kandra u Osnovnoj školi u Jelisavcu, Marija Pejak u Osnovnoj školi u Iloku i Valentina Bungur u Šibeniku i Bibinju.

a) Aktivna upotreba slovačkog jezika i poznavanje podrijetla obitelji

Jedno od pitanja koje je bilo postavljeno našim informatorima bilo je pitanje vezano uz aktivnu upotrebu slovačkog jezika kod djece. Činjenica jest da u najvećem broju sredina većina roditelja djece koja pohađaju nastavu na slovačkom jeziku po modelu C slabo govore slovački jezik ili ga uopće ne upotrebljavaju. Stoga je znanje slovačkog jezika kod djece, ali i kod odraslih osoba na vrlo niskoj razini. Jelena Dejanović ističe kako je samo „jedna baka”, otkad ona predaje slovački jezik u Lipovljanima, komunicirala s njom na slovačkom, dok su joj se svi ostali obraćali na hrvatskom jeziku. Profesorica Dejanović smatra da je na području Lipovljana i Međurića nastupila asimilacija Slovaka te da su jedini čuvari slovačkog identiteta članovi Matice slovačke Lipovljani i Matice slovačke Međurić. Učenici su izloženi slovačkom jeziku gotovo isključivo preko djedova i baka, koji u nekim slučajevima još uvijek govore slovački međusobno i ciljano s unucima. Nešto je drukčija situacija u slovačkim sredinama poput Iloka, Josipovca, Jurjevca i Jelisavca, gdje je slovački jezik još uvijek „živ”, odnosno gdje i generacije roditelja učenika poznaju slovački jezik i koriste se njime. Boženka Dasović u Osnovnoj školi u Josipovcu Punitovačkom zadovoljna je sa znanjem slovačkog jezika kod učenika. Tako kaže da njezini učenici govore slovački svakodnevno s djedovima i bakama. Pohađanje slovačkog jezika po modelu C kod djece je uglavnom vezano uz doticaj s precima, odnosno uz činjenicu da su učenici zainteresirani za folklor, pa sudjeluju u radu lokalnih matica slovačkih. Govoreći o stanju u Iloku, Miluška Fabry Nemet ističe da je mnogo nacionalno mješovitih brakova zbog kojih se slovački jezik gubi: *Jedino ako žive s bakom i djedom koji govore slovački, onda i djeca znaju nešto slovačkog. Međutim, to njihovo znanje je uglavnom minimalno.*

U razgovorima o tome koliko učenici znaju o prošlosti Slovaka i doseljavanju Slovaka u Hrvatsku, odnosno u njihova naselja Ana Marošević iz škola u Našicama i Markovcu Našičkom ističe kako mali broj djece zna bilo što o doseljavanju njihovih predaka u Slavoniju: *Djeca to doživljavaju kao bajku. Govorimo o tome da su ovdje bile šume i da su se u te šume naselili Slovaci koji su tražili bolje uvjete rada i bolje uvjete života i stanovanja.* Miluška Fabry Nemet ističe da djeca žele znati zašto oni govore slovački, a žive u Hrvatskoj. Stoga im je važno objasniti okolnosti doseljavanja Slovaka u Hrvatsku. U Iloku djeca koja odrastaju u obiteljima u kojima bake i djedovi govore slovački dolaze s predznanjem slovačkog u školu. Zanimljivo je napomenuti kako su učenici u Jakšiću preko Matice slovačke naučili o doseljavanju Slovaka u Požeštinu. Dora Bošković, profesorica slovačkog u Jakšiću, ističe kako su učenici priredili jednu kazališnu predstavu u kojoj su prezentirali doseljavanje Slo-

vaka u Hrvatsku. Djeca u Josipovcu također mnogo bolje poznaju svoju prošlost, pa su svjesni svojeg slovačkog podrijetla već od malih nogu te se od tada diferenciraju od „šokačkog” stanovništva koje u Josipovcu Punitovačkom nije u većini.

b) Asimilacija i integracija – dio svakodnevice Slovaka u Hrvatskoj

Snažna asimilacija zahvatila je Slovake u Hrvatskoj, osobito nakon Domovinskog rata. Sve manji broj etnički čistih brakova i nedovoljan interes za jezik i čuvanje evangeličke vjeroispovijesti (kod Slovaka u Iloku i Soljanima) te emigracija koja je uzela maha osobito u Slavoniji, doveli su do određenog smanjenja broja Slovaka u Hrvatskoj. U Iloku se nastava na slovačkom jeziku, odnosno nastava slovačkog jezika u vjerskom životu katolika po modelu A, od prvog do četvrtog razreda održavala sve do 2002. godine (čitav je program bio na slovačkom jeziku). Prema mišljenju profesorice Boženke Dasović, podrijetlom iz Iloka, početkom Domovinskog rata i osamostaljivanjem dviju država (Hrvatske i Srbije) prekinuta je prirodna povezanost Slovaka u Srijemu i Slavoniji i Bačkoj. Slavonski, a osobito srijemski Slovaci do rata su često upisivali srednju školu (gimnaziju) u Bačkom Petrovcu, koja je bila na slovačkom jeziku, a poslije i Filozofski fakultet u Novom Sadu, gdje su mogli studirati slovački jezik. Naime, slovačka zajednica u Vojvodini znatno je veća i snažnije organizirana od slovačke nacionalne manjine u Hrvatskoj. Zagreb je, osim toga, bio relativno daleko, a uz to nije postojala katedra slovačkog jezika. Stoga nije neobično da je nakon prekida prirodne povezanosti bačkih i srijemskih Slovaka pao broj učenika i u Iloku i u drugim naseljima. Osim toga, profesorica Dasović primjećuje i da je slovački jezik u Soljanima, gdje postoji slovačka zajednica, sve manje prisutan. Prema riječima naših sugovornika, učitelja slovačkog jezika u Soljanima nije bilo moguće pronaći usprkos trudu lokalne Matice slovačke, ravnateljice škole u Soljanima i Slovačkog centra za kulturu Našice. Ipak, treba opet istaknuti i pozitivne primjere poput Josipovca, Jelisavca, Jurjevca i Markovca u kojima slovačka djeca, ali i djeca ostalih narodnosti, pohađaju u većem broju nastavu po modelu C. Da je asimilacija ipak uzela značajnog maha govori konstatacija naših kazivača o tome kako se slovački jezik u posljednjih nekoliko godina zbog razine znanja poučava kao strani jezik, a ne – kao što je to bilo predviđeno – kao materinski jezik.

c) Povezanost sa Slovačkom

Svako od naselja u kojem žive Slovaci u nešto većem broju i u kojem postoji Matica slovačka ima neku vrstu povezanosti s naseljima u Slovačkoj.¹²² Posebno snažna

122 Matice slovačke osnovane su u brojnim mjestima u Hrvatskoj. 14.06.1992. osnovana Matica slovačka u RH, danas Savez Slovaka. U Savez Slovaka udruženo je 16 Matice slovačkih, koje su od osnutka do 14.02.1998. djelovale pod nazivom Mjesni ogranak MS: MS Osijek 15. 06. 1993., MS Markovac 18. 06. 1993., MS Soljani 28. 10. 1993., MS Josipovac 23. 01. 1994., MS Jurjevac 30. 01. 1994., MS Jelisavac 05. 06. 1994., MS Našice 27. 09. 1994. (više ne postoji), MS Rijeka 03. 12. 1994., MS Zagreb 01. 12. 1995., MS Lipovljani 15. 06. 1996., MS Međurić 19. 12. 1996., MS Ilok 18. 12. 1997., MS Radoš 27. 02. 2000., MS Zokov Gaj 19. 01. 2003., MS Miljevci 29. 12. 2004. i MS Jakšić 18. 05. 2007. (Podaci su dobiveni u Slovačkom kulturnom centru).

veza postoji između Josipovca Punitovačkog i Slovačke, koja na više načina podupire slovačku nacionalnu manjinu u slovačkim naseljima. Josipovcu je predsjednik Republike Slovačke Michal Kováč (1993. – 1998.) dodijelio sredstva za gradnju škole. Slovačka naselja u Hrvatskoj često imaju partnere u Slovačkoj, a osobito preko kulturno-umjetničkih društava, vatrogasnih društava i nogometnih klubova. U Josipovcu djeluje i Slovačka rimokatolička misija, a iz Selenče dolazi pater koji vodi Slovačku misiju. I učenici su povezani sa Slovačkom. Prema riječima Jelene Dejanović djeca prije dolaska u školu gotovo uopće ne poznaju Slovačku: *Učenici ne znaju ni kako se kaže Slovačka na slovačkom jeziku. Međutim, kada upoznaju slovačke prirodne ljepote na nastavi, vole se hvaliti svojom pradomovinom.*

Svake godine učenici slovačkog jezika prema C modelu pohađaju školu u prirodi. U Slovačkoj se tada boravi deset dana, a dolaze učenici iz svih škola u Hrvatskoj. Odlazak na ljetnu školu organiziran je za učenike 6. i 7. razreda, njih 40, besplatno te je njihov put i boravak ondje financijski djelomično pokriven putem projekata (prijevoz je osiguran projektnim sredstvima iz Hrvatske, uglavnom preko Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih), a djelomično preko Ureda za iseljene Slovake sa sjedištem u Bratislavi, a sve u organizaciji Sveučilišta Mateja Bela u Banskjoj Bistrici. Sveučilište u Banskjoj Bistrici ima Metodički centar za iseljene Slovake. Zanimljivo je da učenici nakon dolaska u Slovačku ispočetka ne razumiju slovački jezik, ali nakon nekoliko dana ipak shvaćaju sve što im učitelji govore. Naime, ondje se nalaze s drugom djecom slovačke nacionalnosti iz okolnih zemalja (najčešće Poljske, Češke i Mađarske, a rjeđe Rumunjske i Srbije), pa im je zajednički jezik sporazumijevanja slovački. Koliko je vidljivo iz iskaza kazivača engleski jezik počeo je zamjenjivati slovački jezik u međusobnoj komunikaciji slovačke djece izvan Slovačke kojima slovački nije materinski. Ipak, odlazak u Slovačku sasvim je sigurno najveća motivacija za djecu koja cijele godine uče slovački najčešće kao strani jezik jer ga kod kuće rijetko govore.

d) Problemi u nastavi slovačkog jezika prema modelu C

Budući da je slovački jezik prema modelu C fakultativni predmet, velik broj djece uči ga zbog toga da im taj predmet pomogne u popravljanju prosjeka ocjena. Najveći broj djece slovački jezik danas uči kao strani jezik koji u početku ne razumiju. Stoga je uloga učitelja još veća jer većina njih ne govori kod kuće slovački. Poučavanje slovačkog jezika jednom tjedno po dva sata (koja su obično posljednja u rasporedu) nije nikako dovoljno za stjecanje znanja slovačkog kao govornog jezika. Budući da je riječ o fakultativnom predmetu, djecu se ne može opteretiti sa zadaćama te ih je potrebno motivirati da na tome predmetu ostanu, što je mnogo teže nego na predmetima koji su obavezni. Ulog učitelja koji predaju slovački jezik po modelu C iznimno je velik, a rezultati koji su vidljivi, zbog malog broja sati, izostajanja učenika i slabog predznanja, vrlo su skromni. Učenici u nastavi najviše vole zemljopis, tradicijsku kulturu i povijest Slovačke te različite radionice koje učitelji osmišljavaju (poput radionica za Božić).

Učenici, prema riječima učitelja, vole pokazati slovačke običaje svojim sumještanima. Činjenica je da su u prijašnje vrijeme, kada je u Iloku postojala škola na slovačkom jeziku, roditelji radije slali svoju djecu da pohađaju hrvatske škole jer su strahovali da im djeca neće dobro govoriti hrvatski jezik. Prije četrdesetak godina u slovačkim sredinama u Hrvatskoj bilo je djece koja su do osnovne škole govorila samo slovački, ali ta su vremena završila još osamdesetih godina prošloga stoljeća. Slične su probleme imali i pripadnici nekih drugih manjina poput Talijana, Čeha, Mađara, Rusina, koji su u svojim autohtonim sredinama govorili samo jezicima matičnih zemalja, a danas se s tim problemom susreću još samo pripadnici romske nacionalne manjine.

Kao dodatni problem s kojim se susreću učitelji slovačkog jezika po modelu C su udžbenici. Naime, udžbenici kojima su se nekada služili učitelji izdani su u Slovačkoj i nisu pratili program koji je bio propisan za slovački jezik i kulturu po modelu C. Prvi udžbenici bili su izrađeni u Vojvodini školske 2007./2008. godine i te je udžbenike izdao Savez Slovačka. Zatim je za potrebe provođenja predmeta Slovački jezik i kultura Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih odobrilo da se upotrebljavaju udžbenici iz Slovačke, koji su pak imali preteško gradivo za znanje slovačkog jezika učenika iz Hrvatske. Naime, ti su udžbenici koncipirani kao udžbenici slovačkoga kao stranog jezika na Sveučilištu Jana Amosa Komenskog. Oni su i danas u upotrebi, ali ih se uvelike treba prilagođavati nastavi. Digitalizacijom nastave udžbenici su dopunjeni sadržajima primjerenijim znanju učenika slovačkog jezika u hrvatskim školama. Učenje slovačkog jezika u Hrvatskoj pretvoreno je zapravo u učenje stranog jezika zbog razine znanja koje imaju učenici u svojim naseljima.

U školama u kojima postoji model C učenja slovačkog jezika učenici uče standardni slovački jezik, a oni koji poznaju jezik „od kuće” koriste se vrlo često i dijalektima slovačkog jezika. U Hrvatskoj su prisutne dvije inačice slovačkog dijalekta – zapadni slovački, koji se govori u našičkom kraju i srednjeslovački dijalekt, kojim se govori u Iloku. U školskim knjižnicama u školama gdje postoji slovački jezik po modelu C postoji i knjižni fond slovačkih knjiga i slikovnica te didaktičkih igara. Savez Slovačka i Slovački kulturni centar Našice brinu se o njegovanju slovačkog jezika kod djece. Tako se svake godine objavljuje zbirka učeničkih radova na slovačkom jeziku, a u časopisu *Prameň* Saveza Slovačka postoji „dječji kutić” u kojemu se objavljuju dječji radovi ili crteži. Tijekom godine druge subote u studenome organizira se i manifestacija *Slovenčina moja*, na kojoj nastupa i do stotinu djece izvodeći igrokaze i čitajući poeziju ili prozu. Ta je manifestacija poput hrvatskog *Lidrana*. Nekad, dok je više djece pohađalo nastavu po modelu C, i manifestacija *Slovenčina moja* imala je više sudionika, do 150. Slovački centar za kulturu Našice i škola domaćin (svake godine druga škola) organizatori su te manifestacije. Naime, od 2014. godine Slovački centar za kulturu Našice brine se o školstvu slovačke nacionalne manjine. Slovački centar za kulturu organizira i Međunarodni dan materinskog jezika u okviru kojega učenici škola u kojima se njeguje slovački jezik i kultura po modelu C također imaju priliku pokazati svoju kreativnost na slovačkom te steći nova znanja i vještine.

Kako bismo odgovore dobivene razgovorom u fokus-grupi dodatno kontekstualizirali, odnosno shvatili koliko djece u ovome trenutku pohađa nastavu slovačkog jezika i kulture po modelu C u Hrvatskoj, u sljedećoj tablici prikazat ćemo po mjestima (školama) broj učenika i razrednih odjela. Ti podaci upućuju na potrebu dodatne pažnje usmjerene na očuvanje slovačkog jezika i kulture te poticanja njihova učenja i njegovanja.

Tablica 2: Broj učenika slovačkog jezika i kulture po modelu C u školskoj 2023./2024. godini te broj razrednih odjela

škola	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	ukupno	ukupno odjela
Jakšić	0	0	5	1	0	3	0	1	10	6
Banova Jaruga	0	0	0	0	1	2	1	0	4	3
Međurić	1	0	0	1	0	0	0	0	2	1
Ivana Brnjika Slovaka, Jelisavac	7	6	9	10	15	11	12	12	82	8
Josip Kozarac, Josipovac Punitovački	2	11	3	4	10	8	8	16	62	8
Jurjevac Punitovački	3	4	3	3	0	0	0	0	13	4
Kralja Tomislava, Našice	0	1	1	1	12	13	15	14	57	13
Markovac Našički	11	7	8	7	0	0	0	0	33	4
Nova Bukovica	0	0	0	1	2	4	3	2	12	8
Miljevci	0	5	1	0	0	0	0	0	6	2
Julija Benešića, Ilok	4	3	0	3	3	7	3	6	29	7
Josipa Kozarca, Lipovljani	0	6	2	7	1	3	6	3	28	9
Piljenice	0	1	0	3	0	0	0	0	4	2
Stjepana Radića, Bibinje	0	0	1	0	0	1	4	2	8	4
Višnjevac	0	0	1	0	0	0	0	1	2	2
Jurja Dalmatinca, Šibenik	1	0	1	0	1	0	0	0	3	3
ukupno u osnovnoj školi	29	44	35	41	45	52	52	57	355	84
Gimnazija Požega	2	3	6	3	0	0	0	0	14	6
ukupno u gimnaziji	2	3	6	3	0	0	0	0	14	6

Kad je riječ o broju Slovaka i povezanosti toga broja s održavanjem nastave u njihovoj životnoj sredini, situaciju prikazujemo u sljedećoj tablici.

Tablica 3: Broj Slovaka u pojedinim naseljima u kojima se održava nastava slovačkog jezika po modelu C i u kojima su Slovaci autohtono stanovništvo

Naselje	broj Slovaka 1991.	broj Slovaka 2001.	broj Slovaka 2011.	broj Slovaka 2021.
Jakšić	6	17 (općina Jakšić)	18 (općina Jakšić)	13 (općina Jakšić)
Banova Jaruga	5	–	–	–
Međurić	63	92 (Grad Kutina)	46	33
Jelisavac	906	964 (grad Našice)	764	512
Josipovac Punitovački	550	658 (općina Josipovac Punitovački)	572	456
Jurjevac Punitovački	107	–	85	55
Našice	69	–	100	82
Markovac Našički	90	–	190	142
Nova Bukovica	3	1 (općina Nova Bukovica)	0	–
Miljevci	0	–	13	10
Ilok	1157	–	923	667
Lipovljani	175	123 (općina Lipovljani)	95	56
Piljenice	0	–	0	0
Osijek	288	246 (Grad Osijek)	206	162
Požega	15	9 (Grad Požega)	9 (Grad Požega)	6 (Grad Požega)

S obzirom na pad broja Slovaka u dijelu naselja od 1991. godine do danas vidljivo je da se smanjio i broj učenika. Slijedom toga sve je manji broj učenika koji posljednjih desetak godina pohađaju Slovački jezik i kulturu prema modelu C. U školama u Hrvatskoj bilo je u školskoj 2012./2013. godini 514 učenika koji su pohađali slovački jezik i kulturu po modelu C, u dvanaest osnovnih škola (i tri područne škole) u 54 razredna odjela s kojima je radilo devet učitelja. U školskoj 2013./2014. godini bio je ukupno 561 učenik (271 dječak i 290 djevojčica) koji su pohađali slovački jezik i kulturu u 14 škola, 58 razrednih odjela i 11 odgajatelja/učitelja/nastavnika. Modelom C u školskoj 2013./2014. godini u 12 osnovnih škola obuhvaćen je ukupno 519 učenik (256 dječaka i 263 djevojčica) u 56 skupina s kojima je radilo devet učitelja. Na početku

školske 2013./2014. godine srednjoškolskim obrazovanjem na jeziku i pismu slovačke manjine obuhvaćena su 42 učenika (15 dječaka i 27 djevojčica) u dvije srednje škole s dvije skupine i dva nastavnika. U školskoj 2014./2015. godini bilo je ukupno 555 učenika (293 dječaka i 262 djevojčice) u 14 odgojno-obrazovnih ustanova, 58 razrednih odjela sa sedam nastavnika. Modelom C školske 2014./15. godine u 12 osnovnih škola (i tri područne) obuhvaćen je 501 učenik (254 dječaka i 247 djevojčica) u 56 skupina s pet učitelja na slovačkom jeziku i 54 učenika (39 dječaka i 15 djevojčica) u dvije srednje škole.

Prema popisu učenika iz školske 2016./2017. godine vidljivo je da je u odnosu na sadašnji broj učenika broj onih koji polaze nastavu slovačkog jezika i kulture po modelu C značajno pao s 495 na 369. Još u 2017./2018. slovački se predavao u Osnovnoj školi u Soljanima, u Osnovnoj školi u Zdencima, u Područnoj školi u Radošu i u Srednjoj školi u Iloku. Danas se u tim školama slovački jezik po modelu C ne predaje. Vidljivo je također da se 2016./2017. slovački jezik poučavao najviše u Osječko-baranjskoj županiji (354 učenika), zatim u Vukovarsko-srijemskoj (73 učenika), Virovitičko-podravskoj (28 učenika), Sisačko-moslavačkoj (17), Požeško-slavonskoj (16) i u Zadarskoj županiji (sedam učenika). U školskoj 2023./2024. godini broj upisane djece na slovački jezik i kulturu po modelu C u Osječko-baranjskoj županiji bio je 249, u Sisačko-moslavačkoj 38, u Vukovarsko-srijemskoj 29, u Požeško-slavonskoj 24, u Virovitičko-podravskoj 18, u Zadarskoj osam, a u Šibensko-kninskoj tri. Iz tih je podataka zamjetan pad zanimanja za nastavu slovačkog jezika u pojedinim sredinama. Razlozi svakako leže u iseljavanju mladih obitelji iz pojedinih područja u kojima su Slovaci imali znatan udio u broju (npr. Ilok, Soljani i dijelovi Osječko-baranjske županije), ali i u asimilaciji slovačkog stanovništva, osobito mladih naraštaja. Činjenica je da se broj Slovaka u pojedinim naseljima u posljednjih tridesetak godina prepolovio, kao što je to slučaj u Iloku, u Lipovljanima (gdje je pao na jednu trećinu), u Međuriću, u Jurjevcu Punitovačkom, pa i u Jelisavcu i Osijeku (u posljednja se dva naselja broj nije prepolovio, ali je značajno smanjen).

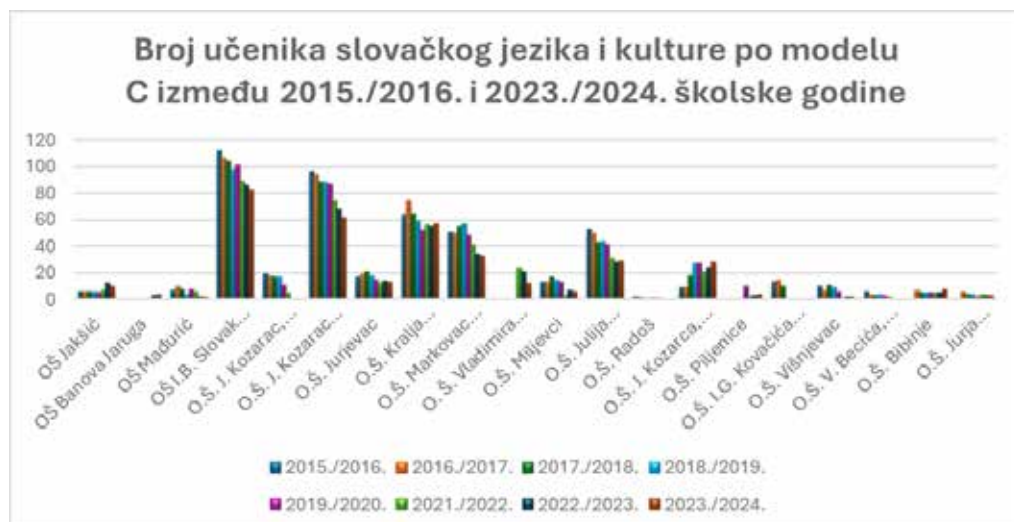
Iz podrobnog popisa vidljivo je da je u školskoj 2016./2017. godini „najpopunjena” škola učenicima koji pohađaju slovački jezik i kulturu po modelu C u Jelisavcu (106), zatim u Josipovcu (94), Našicama (74), Iloku (53), Markovcu (50), a potom u ostalim naseljima. Nestala je nastava u već spomenutim naseljima jer nije bilo učitelja koji bi je održavali ili nije bilo dovoljno zainteresiranih učenika. U Radošu od 2022./2023. više nema učenika, u Soljanima iste je školske godine ukinuta nastava slovačkog jezika po modelu C, što se dogodilo i u Osnovnoj školi Vladimira Becića u Osijeku, a od 2018./2019. nema nastave slovačkog jezika po modelu C u Osnovnoj školi u Zdencima. Očito je da su u posljednju školu išla djeca iz Zokovog Gaja, koji je bio slovačko naselje, ali je ondje asimilacija uznapredovala, pa se još malotko izjašnjava kao Slovak. Od 2023./2024. ukinuta je nastava slovačkog jezika po modelu C i u srednjoj školi u Iloku. Ipak, treba naglasiti da se u Banovoj Jarugi od 2022./2023. nekoliko učenika upisalo na slovački jezik po modelu C, da je u Novoj Bukovici od 2021./2022. također povećan broj đaka upisan po modelu C te da se od 2019./2020.

novi polaznici slovačkog jezika i kulture bilježe i u Piljenicama kod Lipovljana. Ti podaci usprkos stalnom padu broja učenika koji pohađaju nastavu slovačkog jezika i kulture po modelu C donekle unose optimizam nastavnicima koji održavaju nastavu. Detaljniji pregled donosimo u sljedećoj tablici.

Tablica 4: Podaci o broju učenika po školskim godinama u školama u kojima se održava nastava slovačkog jezika i kulture po modelu C

osnovna škola	2015./ 2016.	2016./ 2017.	2017./ 2018.	2018./ 2019.	2019./ 2020.	2021./ 2022.	2022./ 2023.	2023./ 2024.
OŠ Jakšić	6	6	6	6	5	7	12	10
OŠ Banova Jaruga	0	0	0	0	0	0	3	4
OŠ Međurić	7	10	8	4	8	6	2	2
OŠ I. B. Slovak, Jelisavac	112	106	104	98	101	89	86	82
OŠ J. Kozarac, Soljani	19	18	17	17	11	5	0	0
OŠ J. Kozarac, Josipovac Punitovački	96	94	88	88	87	74	68	62
OŠ Jurjevac	17	19	21	18	15	12	14	13
OŠ Kralja Tomislava, Našice	63	74	64	59	52	56	55	57
OŠ Markovac Našički	51	50	55	57	48	41	34	33
OŠ Vladimira Nazora, Nova Bukovica	0	0	0	0	0	24	21	12
OŠ Miljevci	13	13	17	15	13	3	7	6
OŠ Julija Benešića, Ilok	53	50	43	44	41	31	28	29
OŠ Radoš	2	2	0	1	1	1	0	0
OŠ J. Kozarca, Lipovljani	9	9	18	27	27	21	24	28
OŠ Piljenice	0	0	0	0	10	3	3	4
OŠ I. G. Kovačića, Zdenci	13	15	10	0	0	0	0	0
OŠ Višnjevac	10	7	11	9	6	1	2	2
OŠ V. Becića, Osijek	6	4	3	4	3	2	0	0
OŠ Bibinje	0	7	5	5	5	5	5	8
OŠ Jurja Dalmatinca, Šibenik	0	6	4	4	2	4	3	3
ukupno	477	490	474	456	440	385	367	355
Srednja škola Ilok	18	15	15	13	15	9	2	0
Gimnazija Požega	50	60	63	53	26	15	16	14
ukupno	68	75	78	66	41	24	18	14

Graf 2: Broj učenika slovačkog jezika i kulture po modelu C između 2015./2016. i 2023./2024. školske godine

Graf 3. Broj učenika slovačkog jezika i kulture po modelu C u osnovnim školama po školskim godinama

5. Zaključak

Asimilacija slovačke nacionalne manjine u Hrvatskoj tijekom posljednjih tridesetak godina uznapredovala je, pa je i sve manji interes za pohađanje nastave njezgovanja slovačkog jezika i kulture po modelu C. Nepoznavanje slovačkog jezika kod mlađih generacija toliko je rašireno da velik broj učenika koji pohađaju nastavu

slovačkog jezika i kulture po modelu C uče slovački jezik kao strani jezik. Nepostojanje odgovarajućih udžbenika za slovačku djecu u Hrvatskoj otežava nastavnicima održavanje nastave koja bi trebala biti zanimljiva i zabavna učenicima kako bi je nastavili pohađati. Odlazak na terensku nastavu, odnosno na ljetnu školu u Slovačku svakako potiče učenike da i dalje pohađaju nastavu te doprinosi tome da u slovačkome jezičnom i kulturnom okruženju jednostavnije i lakše usvajaju slovački jezik. Matice slovačke, Savez Slovaka u Republici Hrvatskoj i Slovački centar za kulturu Našice ulažu napore nastojeći osnažiti nacionalni identitet kod mlađih naraštaja njihovim uključivanjem u folklor, radionice, promocije i druge programe tijekom godine. Na tom zadatku spomenute institucije godinama predano rade, a taj je cilj donekle lakše ostvariti u onim naseljima u kojima Slovaka ima više, odnosno ondje gdje su i roditelji uključeni u pojedine aktivnosti Matice, Saveza, Slovačkog kulturnog centra i lokalnih kulturno-umjetničkih društava. Svakako bi trebalo koristiti se i novim tehnologijama u privlačenju mladih u spomenute institucije kao i na nastavi fakultativnog predmeta Slovački jezik i kultura. Dakako, činjenica je da su u Matici slovačkoj vrlo često ljudi koji su u mirovini, a da učitelji moraju u svojem nastavnom programu ostvariti zadane ciljeve, pa ostaje vrlo malo mogućnosti za upotrebu novih tehnologija. Presudnu ulogu u očuvanju nacionalnog identiteta kod djece imaju roditelji koji ih ili odgajaju tako da vole i njeguju svoj nacionalni (a ponekad i posebni vjerski) identitet ili im je, posebno ako su u nacionalno mješovitim brakovima, vrlo naporno i nedovoljno zanimljivo truditi se oko čuvanja nacionalnog identiteta. Nastavnici slovačkog jezika i kulture su tu kako bi pokušali, i kod onih koji su svjesni svojega podrijetla i nacionalnosti i kod onih koji toga nisu svjesni ili nisu dovoljno zainteresirani, pobuditi dodatan interes za običaje, jezik, povijest i matičnu domovinu. Provedeno istraživanje daje naznake da bi u se u navedenim područjima mogao ostvariti dodatni napredak te da uloženi naponi mogu rezultirati snažnijom zainteresiranošću mladih Slovaka za svoj jezik i kulturu.

Literatura

- Baksa, V. (2002). *O načinu života i običajima Slovaka doseljenih u Markovac Našički*. Markovac Našički: Savez Slovaka u Republici Hrvatskoj – Matica slovačka.
- Bartalska, L., M. Benža, P. Slavkovsky i R. Stolična (2002). *Eudova kultura Slovakov u Chorvatsku / Narodna kultura Slovaka u Hrvatskoj*. Našice: Zvaz Slovakov v Chorvatsku / Savez Slovaka u Hrvatskoj.
- Brnjik, Ž. (2007). *Jelisavac – slovačko rodno selo*. Našice – Jelisavac: Savez Slovaka u Republici Hrvatskoj – Matica slovačka Jelisavac.
- Domini, M. 1990. "Hrvatska: Česi, Mađari, Romi (Cigani), Rusini, Slovaci, Talijani, Ukrajinci", u: *Manjine u alpsko-jadranskom prostoru (hrvatska verzija)*. P. Piskač i M. Domini (ur.). Zagreb: Institut za migracije i narodnosti, 89–136.
- Dorčak, E. i A. Kuric (2011). *Slovaci u Miljevcima*. Našice – Miljevci: Savez Slovaka u Hrvatskoj – Matica slovačka Miljevci.

- Dugački, V. (2013). *Svoj svome. Češka i slovačka manjina u međuratnoj Jugoslaviji (1918.-1941.)*, Zagreb: Srednja Europa.
- Gavrilović, S. (1973). "Prilog istoriji Slovaka u Staroj Pazovi 1770. – 1848.". *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu* 16 (1): 63–68.
- Hudec, I. i A. Kuric (2006). *Slovaci u Lipovljanima*. Lipovljani – Našice: Savez Slovaka u Republici Hrvatskoj – Matica slovačka Lipovljani.
- Kučerova, K. (2005). *Slovaci u Hrvatskoj (Od početaka naseljavanja)*. Martin: Matica slovenska.
- Kuric, A. (2002). *Slovaci u Iloku*. Ilok: Matica slovačka – Muzej grada Iloka.
- Kuric, A. (2006). *Slovenska osada Josipovec (Včera a dnes, zvyky, obyčaje a priprava jedal)*. Osijek: Savez Slovaka u Republici Hrvatskoj.
- Kuric, A. (2018). Slovenské menšinové školstvo v Chorvátsku (1864 – 2017) – Slovačko manjinsko školstvo u Hrvatskoj (1864 – 2017). , Osijek: Matica slovačka Osijek
- Kuric, A. i B. Baksa (2007). *15 rokov Zväzu Slovákov v Chorvátskej Republike : Slovaci v Chorvátsku včera, dnes, zajtra*. Našice: Savez Slovaka u Republici Hrvatskoj.
- Kuric, A. i J. Mudroch (2011). *Slovaci v Radoši a slovenska škola v Radoši*. Našice – Radoš: Savez Slovaka u Hrvatskoj – Matica slovačka Radoš.
- Lunka, T. (2011). *Soljani kroz prošlost*. Soljani: vlastita naklada.
- Pap, D., Omazić, M. (2021). *Jezične politike i jezično planiranje za višejezičnost u Europskoj uniji*. Osijek: Pravni fakultet Osijek
- Spehnjak, K. 2002. *Javnost i propaganda: Narodna fronta u politici i kulturi Hrvatske: 1945. – 1952*. Zagreb: Hrvatski institut za povijest.
- Strešnjak, M. i A. Kuric (2006). *Slovaci u Komletincima*. Osijek: Grafika.
- Škiljan, F., Kralj Vukšić, S. (2015). Slovaci u Hrvatskoj u popisima stanovništva između 1880. i 2011. i perspektiva u istraživanju. *Pojedinac i društvo*, 18(2), 23-47.
- Tatalović, S. (2022). *Nacionalne manjine u Hrvatskoj (politika, obrazovanje i kultura)*. Zagreb: Srpsko kulturno društvo „Prosvjeta“